

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved nærværende Forslag har Ministeriet ønsket at imødekomme Tanken om at skabe Landpostbudene og deres efterladte en mere betryggende Forsørgelse end den, der nu vil kunne ydes dem gennem Landpostbudenes almindelige Enke- og Alderdomsforsørgelsesforening. Denne Forening, der stiftedes i Aaret 1897, har til Formaal at give dens Medlemmer en fast aarlig Alderdoms-, Invalide- og Enkeforsørgelse. Statskassen yder Foreningen et aarligt Tilskud, der er ligt med Medlemmernes egne Aarsbidrag (5 pCt. af Lønninger og Alderstillæg). Det er imidlertid kun for de efter 1. Januar 1903 ansatte Landpostbude en tvungen Sag at være Medlemmer af Foreningen, og henimod Halvdelen af Landpostbudene ere ikke Medlemmer.

Efter at man i Sommerens Løb havde ladet Beregneren ved Statsanstalten for Livsforsikring anstille en Undersøgelse med Hensyn til, hvilket Fond der maatte danes, for at der kunde ydes Landpostbudene en Alderdomsforsørgelse i Lighed med den Pension, der ydes efter den almindelige Pensionslov, gjorde man det til Genstand for en indgaaende Drøftelse, om man skulde opretholde den nuværende Ordning med Forsørgelse gennem Landpostbudenes Enke- og Alderdomsforsørgelsesforening eller skride til Gennemførelse af en egentlig Pensionslov, og idet man har anset den sidste Løsning for den heldigste, har man udarbejdet nærværende Forslag til Forandring i Pensionsloven for Postvæsenet af 16. Marts 1900, der tillige berører et Par mindre herhenrørende Spørgsmaal, som det formentlig vil være naturligt at løse samtidig.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

ad § 1.

Pensionslov for Postvæsenet af 16. Marts 1900 § 1, 2. Stykke, bestemmer, at kongelig Udnævnelse og Pensionsberettigelse kan gives de til Postvæsenets 4. Lønningsklasse henhørende Bestillingsmænd, for saa vidt de have haft fast Ansættelse i Postvæsenets Tjeneste i 10 Aar og derhos have fyldt 35 Aar.

Som det fremgaar af de Bemærkninger, som ledsagede Forslaget til nævnte Pen-

sionslov, kunde Bestillingsmænd som de omhandlede paa Tidspunktet for Forslagets Affattelse som Følge af de dagældende Regler ikke opnaa Pensionsberettigelse før efter 12 Aars Tjeneste, og disse Funktionærer mistede altsaa derved, for saa vidt de havde fyldt 35 Aar, 2 Aars pensionsberettiget Tjenestetid i Sammenligning med deres yngre Kolleger, der ufortøvet kunne opnaa Pensionsret i Henhold til Pensionsloven, saa snart de opfyldte Betingelserne med Hensyn til Tjeneste- og Levealder.

Et endnu føleligere Tab i pensionsberettiget Tjenestealder have adskillige af de i Tiden nærmest efter 1870 ansatte Funktionærer lidt, idet der efter de før Lønningsloven af 12. April 1889 gældende Regler kunde hengaa indtil 14 à 15 Aar efter Ansættelsen, inden Pensionsberettigelse opnaaedes.

Disse Tab i pensionsberettiget Tjenestealder maa det efter de fornævnte ved Pensionsloven af 16. Marts 1900 fastslaaede Regler findes retfærdigt at oprette, og hertil sigter Forslagets § 1, ved hvis Vedtagelse Overensstemmelse med de for Telegraf- og Toldvæsenet nugældende Pensionsregler ogsaa vil opnaas.

Med Hensyn til Bekostningen bemærkes, at her kun er Tale om c. 50 Funktionærer, der ville vinde nogle faa Aar i pensionsberettigende Tjenestealder.

Bestemmelsen angaaende Medregning af Tjenestetiden som Assistent i Postbestyrelsen og i Postrevisionen er optaget, fordi en tilsvarende Regel gælder for Toldvæsenet.

ad § 2.

At Tjeneste som privat Postbud regnes lige med Statstjeneste er fastslaaet ved Pensionslov for Postvæsenet af 16. Marts 1900 § 2, sidste Stykke, for de daværende statsansatte Provinspostbudes Vedkommende.

Ved den her foreslaaede Tilføjelse til Pensionsloven tilsigtes det at tillægge senere tilkomne og tilkommende Postbude samme Gode, for saa vidt de ligesom de fornævnte inden deres Statsansættelse have udført Tjeneste som privat antagne Postbude og — ligeledes ligesom hine — statsansættes, fordi vedkommende Kontor nomeres med statsansat Budkraft.